

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012000003
Dátum vydania rozhodnutia:	05.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012000003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti odsúdenému O. F. a spol. pre zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia na neverejnom zasadnutí 5. novembra 2013 v Bratislave o odvolaniach odsúdených O. F. a M. F. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 7. augusta 2013, sp. zn. 3 Ntc 1/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolania odsúdených O. F. a M. F. s a z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 17. júla 2012, č.k. 3 Ntc 1/2012 - 55 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Rakúskej republiky - Landesgericht für Strafsachen Wien, sp. zn. 441 HV 1/05i-346 z 13. mája 2005, právoplatný 11. novembra 2005, v trestnej veci odsúdených O. F., nar. XX. T. XXXX a M. F., nar. XX. Z. XXXX, pre zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 prvá veta, 2. prípad a 3. veta, 2. Rakúskeho trestného zákonníka, sa podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, uznáva na území Slovenskej republiky a výkony trestov odňatia slobody v ňom uvedené sa na území Slovenskej republiky po započítaní vykonaných častí v Rakúskej republike vykonajú.

Neskôr bol vyššie citovaný rozsudok doplnený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 7. augusta 2013, č.k. 3 Ntc 1/2012 - 109 o nasledovné výroky:

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona Slovenskej republiky č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov sa odsúdený O. F., nar. XX. T. XXXX na výkon trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 19 rokov zaraďuje na území Slovenskej republiky do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona Slovenskej republiky č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov sa odsúdená M. F., nar. XX. Z. XXXX na výkon trestu odňatia slobody uloženého mu vo

výmere 19 rokov zaraďuje na území Slovenskej republiky do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku (s dopĺňujúcimi výrokmi) podali v zákonnej lehote odvolanie obaja odsúdení ako oprávnené osoby podľa § 518 ods. 4 Tr. por.

Odsúdený O. F. (č.l. 115) vo svojom odvolaní uvádza:

„Odvolanie podávam z dolu uvedených dôvodov:

1/ Nakoľko mám v Rakúskej republike odpykanú polovicu trestu, je neprimerané, aby som zostávajúcu polovicu trestu 9 a 1 roka odpykal vo väzení s maximálnym stupňom stráženia na Slovensku.

2/ Neboli mi započítané dni do celkového trestu, ktoré som odpykal v Českom väzení vo väzbe (3 mesiace).

3/ Nakoľko bol vo väzbe v Žiline zavraždený môj spolupáchateľ O. W., mám obavy o môj život. Preto nesúhlasím s prevozom na Slovensko.“

Odsúdená M. F., ktorá podala odvolanie prostredníctvom obhajcu v ňom uviedla nasledovné (č.l. 119-120):

„Ako odvolací dôvod uvádzame vady v konaní ako aj nesprávne právne posúdenie.“

K odvolaciemu dôvodu o vadách v konaní uvádza odvolateľka, že uviedla, že pri výkone trestu na Slovensku je ohrozená psychicky i fyzicky na živote.

Pokiaľ by bol súd I. stupňa vykonal potrebné šetrenia po oznámení tejto skutočnosti, dospel by k záveru, že k vykonanému doplneniu nemožno prikrčiť.

Odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia odôvodňuje odvolateľka tak, že podľa príslušných ustanovení rakúskeho práva nie je možný jej presun, a to jednak z dôvodu, že odvolateľka so svojim presunom nesúhlasí, ako aj z dôvodu, že na Slovensku je ohrozená psychicky a fyzicky na živote.

Z týchto dôvodov potom navrhla, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a rozsudok súdu I. stupňa zmenil tak, že upustí od zaradenia odsúdenej M. F. na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 15-tich rokov na slovenskom území do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, príp. napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajská prokuratúra v Trenčíne vo svojom vyjadrení z 24. októbra 2013 uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný vo všetkých výrokoch a navrhla odvolania oboch odsúdených zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. (č.l. 125).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie (t.j. rozsudku s dopĺňujúcimi výrokmi, nakoľko „prvý“ rozsudok sa stal právoplatný u odsúdenej M. F. 22. augusta 2012 a u odsúdeného O. F. 25. augusta 2012), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného O. F. ako aj odvolanie odsúdenej M. F. nie je dôvodné.

Krajský súd v Trenčíne postupoval správne, keď rozsudok zo 17. júla 2012, č.k. 3 Ntc 1/2012 - 55 doplnil o výroky o zaradení odsúdených do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s príslušným stupňom stráženia, pretože výrok rozsudku o uznaní a o výkone trestov odňatia slobody je neúplný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že správny a zákonný bol postup Krajského súdu v Trenčíne, keď odsúdeného O. F. i odsúdenú M. F. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia (ako páchatel'ov trestného činu, ktorý

zodpovedá obzvlášť závažnému zločinu podľa Trestného zákona Slovenskej republiky, čoho sa týka úprava § 48 ods. 3 písm. b/ tohto zákona). Na účely tohto rozhodnutia si krajský súd zabezpečil od Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúsko aj informácie o režime výkonu trestu, do ktorého boli odsúdení zaradení.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky odsúdených, tieto sú irelevantné. Ich súhlas s odovzdaním na výkon trestu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje.

Podľa § 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z. z. a čl. 6 bodu 2 písm. a/, písm. b/ Rámcového rozhodnutia rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie rady), súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje a/ členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije a b/ členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok. Účelom takéhoto postupu je uznanie a výkon rozhodnutia členského štátu Európskej únie v inom členskom štáte, najmä v prípade, ak ide o štátneho občana vykonávajúceho štátu (obaja odvolatelia sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky) a súd štátu pôvodu výkon trestu odňatia slobody do vykonávajúceho štátu odovzdá.

Ak odvolateľka namieta nesprávne právne posúdenie, najvyšší súd nie je oprávnený preskúmavať správnosť cudzieho rozhodnutia, ktoré sa uznalo na území Slovenskej republiky. Krajský súd v tejto veci mohol postupovať len v súlade so zák. č. 549/ 2011 Z.z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí rady, pričom pri preskúmaní veci najvyšší súd nezistil žiadne pochybenie krajského súdu pri aplikácii tejto zákonnej normy.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania, ktoré podali odsúdení O. F. a M. F. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 7. augusta 2013, sp. zn. 3 Ntc 1/2012 ako nedôvodné podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.